

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/945/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213226317
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213226317.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporcovi: C. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. X. XXX, o zaplatenie 1.385,56 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 24. júna 2014 č. k. 6C/10/2014 -52, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 1.385,56 euro spolu s úrokom s omeškania o výške 9 % ročne za čas od 29.10.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi nepriznal náhradu trov konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na vykonané dokazovania po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 2, § 100 ods. 1 a § 101 Obč. zák., ako aj § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., doplnený zák. č. 102/2014 s účinnosťou od 01.05.2014. Vykonaným dokazovaním zistil, že odporca, ako dlžník dňa 08.10.2008 uzatvoril s veriteľom Consumer Finance Holding a. s. IČO: 35 923 130 so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, zmluvu o pôžičke na základe ktorej poskytol odporcovi finančné prostriedky v sume 2.577,77 eura. Odporca sa zaviazal tento dlh zaplatiť v mesačných splátkach, každú v sume 61,38 eura a mal vykonať 42 splátok. Pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku, ktorá vyplýva z uvedenej zmluvy o úvere a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2013. V tomto konaní sa navrhovateľka domáhala zaplatenie sumy 1.385,56 eura s príslušenstvom. Vzhľadom na to, že medzi pôvodným veriteľom a odporcom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva surd ex off v súlade so zákonom č. 250/2007 v znení zákona č. 102/2014 Z. z. predovšetkým zisťoval, či uplatnený nárok nie je premlčaný. Súd po prijatí záveru o premlčaní uplatneného práva vychádzal z nasledovných úvah. Veriteľ listom zo dňa 20.10.2010 vyzval odporcu na zaplatenie sporného dlhu s tým, aby sporný dlh zaplatil do troch dní od doručenia výzvy. Táto výzva bola doručená odporcovi dňa 25.10.2010 a týmto dňom sa stal splatný celý dlh vyplývajúci z predmetnej zmluvy o pôžičke. Od 26.10.2010 veriteľovi začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie sporného práva na súde. Táto všeobecná premlčacia doba uplynula dňom 26.10.2013. Navrhovateľ doručil v tejto veci návrh na súd až dňa 18.11.2013, to znamená zjavne po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Vzhľadom na premlčanie uplatňovaného práva, súd uplatnené právo navrhovateľovi nemohol priznať, preto návrh v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov, keďže mu týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, ktorý sa domáhal v zmysle § 220 OSP jeho zmeny a vyhovenia návrhu v celom rozsahu, resp. v zmysle ust. § 221 ods. 1,3 OSP jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav. Nesúhlasil s tým, aby v danom prípade súd vec

posudzoval v zmysle ust. § 5b zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa v zmene zákona SNR č. 372/1990 o priestupkoch v znení skorších predpisov, ktoré ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014. Poukázal na čl. 1 ods. 1 ústavy, ako aj na nález Ústavného súdu SR 24.05.1995, pl. US 16/95, v zmysle ktorého k definujúcim znakom právneho štátu patrí aj zákaz retroaktivity právnych noriem, ktorý je významnou demokratickou zárukou ochrany práv občanov a právnej istoty. Zastal názor, že aplikáciu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa článku 1 ods. 1 a článku 1 ods. 2 ústavy SR, porušeniu zákona zákazu diskriminácie podľa článku 12 ods. 1, 2 Ústavy SR a článku 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj porušeniu ďalších právnych dokumentov. Právna úprava platná v SR do 30.04.2014 umožňovala spotrebiteľovi brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby v znesení námietke premlčania. Za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa prijala SNR § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, v ktorom prikázal orgánom rozhodujúcim od nároku zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania, alebo inú prekážku a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach. Aplikáciou ustanovenia 5b Zákona o ochrane spotrebiteľov, na prebiehajúce súdne konanie bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania došlo k zotretiu princípu právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. V plnej miere sa stotožnil z názorom sudcu ústavného súdu SR JUDr. Milana Lalíka, že zákonodarca slúži Slovenskej republike v oblasti ochrany spotrebiteľa zašli až tak ďaleko, že sa dotýkajú samotnej podstaty a primeranosti práva a absolútne nevýchovne a v rozpore so zásadou rovnosti a zásadou, podľa ktorej právo patrí bdelym. Spotrebiteľa neprípustne zvýhodňujú v porovnaní s veriteľom, ktorému reálne hrozí riziko nevykonalosti ani len elementárneho nároku bez príslušenstva. Spotrebiteľovi tak umožnil legálne sa obohatiť na úkor veriteľa za asistencie súdov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, s poukazom na to, že si v konaní uplatnil svoj nárok žalobným návrhom zo dňa 18.11.2013, pričom predmetné ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014, navrhovateľ nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a jeho právnym posúdením veci.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP. Dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatie možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Nie je pritom rozhodujúce, či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v odvolacom konaní, alebo v konaní pred súdom prvého stupňa. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádzala aj samotným rozhodnutím.

Podľa § 93 ods. 1 OSP účinného do 31.05.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o neplatnosť manželstva alebo určenie, či to manželstvo je, alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu /ods. 2 cit. paragrafu/.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností /ods. 4 cit. paragrafu/.

Vedľajší účastník môže podľa platného práva v čase vstupu do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy, alebo z iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt robí procesný úkon prejavujúci svoju vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď dôjde súdu jeho písomné oznámenie, alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice. To znamená, že k vedľajšiemu účastníctvu sa nevyžadovalo rozhodnutie súdu. Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné. O neprípustnosti vedľajšieho účastníctva sa rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietal neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

V prípadoch, na ktoré dopadá ust. § 93 ods. 2 OSP, zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré je jednak vyvodzované z jeho právneho záujmu na výsledku sporu, vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. OSP odkazuje na niektoré súvisné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takýchto osobitným predpisov je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

V zmysle uvedeného zodpovedá taký zákonný a procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len vtedy, ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Z obsahu spisu vyplynulo, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súde prvého stupňa dňa 18.11.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.385,56 eura s úrokom s omeškania vo výške 9% ročne od 29.10.2010 do zaplatenia. Návrhom na zmenu účastníka konania, dorčenú súdu prvého stupňa dňa 12.02.2014, sa v zmysle § 92 ods. 2 OSP domáhal pôvodný navrhovateľ Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, aby súd pripustil zmenu účastníkov tak, že z konania vystúpi, na jeho miesto vstúpi spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5. K uvedenému návrhu pripojil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2013, uzatvorenú medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. ako postupcom a postupníkom EOS KSI Slovensko s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5. Následne podaním dorčeným súdu prvého stupňa dňa 15.04.2014 oznámilo vstup vedľajšieho účastníka do konania Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA KOŠICE v zmysle § 93 ods. 2 OSP za účelom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa. Zároveň žiadal súd o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami, resp. už vydanými rozhodnutiami. Na to súd prvého stupňa uznesenie zo dňa 15.mája 2014 č. k. 6C/10/2014-39 pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa tak, že na miesto pôvodného navrhovateľa Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok do konania vstúpil ako navrhovateľ EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803 so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5. Následne na pojednávanie vytýčené na deň 24.06.2014 predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu a zároveň na tomto pojednávaní rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že návrh navrhovateľa zamietol.

V rozpore s vyššie uvedeným súd prvého stupňa, napriek oznámeniu o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, s ním nekonal, o jeho vstupe do konania neinformoval účastníkov konania, ani ich nevyzval, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Následne vo veci rozhodol bez toho, aby s vedľajším účastníkom konal. Uvedená skutočnosť mala za následok, že v napadnutom rozhodnutí a v konaní, ktoré mu predchádzalo, nebol dodržaný procesný predpoklad, procesný postup súdu, ktorý nezaslal oznámenie účastníkom konania o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ktorí sa preto k jeho vstupu ani nemohli vyjadriť a následne s ním ani nekonal. Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.